

РЕШЕНИЕ

№ 21475

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борис К. Динев

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от Борис К. Динев Гражданско дело №
20211110142340 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искове с пр. осн. чл. 79 от ЗПУПС и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД на Д. А. М. М. А. М., и двамата с постоянен адрес в гр. София чрез пълномощника адв. Ж. Н. – САК против „фирма“ ЕАД, гр. София

Ищците твърдят, че са единствени наследници на Л. К. В., починала на 06.02.2020 г. в гр. София след онкологично заболяване.

Излагат, че ищцата Д. живее в Торонто, Канада, а ищецът М. - в Лондон, Великобритания, но с леля си са поддържали изключително близки отношения и предвид болестта ѝ са се грижили тя да живее достойно и да бъде обгрижвана по възможно най-добрия начин.

Твърдят, че в последните си дни наследодателката им не можела да напуска жилището си, поради което и ангажирали грижите на професионална гледачка.

Независимо от изложеното с периода 26.01.2020-05.06.2020 г. от банковата карта на наследодателката към банковата ѝ сметка водена от ответника им били извършени тегления на пари, плащане на стоки на обща сума от 24339,94, включваща и банковите такси за операциите. Сумите и транзакциите които се оспорват са подробно описани в исковата молба.

Считат, че процесните операции са неразрешени, доколкото наследодателката

им е била болна на легло. Обичайно банковата карта не била ползвана за плащания в интернет или за плащания на стоки, ставало въпрос за необичайни банкови операции, които банката следвало да откаже да изпълни за да опази парите на наследодателката на ищите.

Поддържат, че банката носи отговорност за неразрешените транзакции, поради което и претендират заплащането на сумата от по 5000 лв. главница за всеки ищец като част от пълния размер от по 12169.97 лв. на осн чл. 79 от ЗПУПС, както и сумата от по 725,06 лв обезщетение за забава за периода 14.02.2020-19.07.2021 г.

Претендират и законната лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното заплащане на задължението. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - редовно уведомен в срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК оспорва същата по основание и размер.

Признава сключването на договора и наличието на банкова карта на наследодателката на ищите, но счита че не носи отговорност за операциите с банковата карта, тъй като не е имал информация за здравословното състояние на наследодателката на ищите, ако същата е била на легло очевидно физически картата и ПИН-кода за операции с нея били на разположение на трето лице ,което е нарушение на разпоредбата на чл. 75 от ЗПУПС. Излага, че при плащане с банковата карта се не изисква удостоверяване на самоличността на платеца с документ за самоличност на платеца, освен това било обичайна практика от сметката на наследодателката на ищите да има плащания, наредени чрез електронно банкиране, включително и към ищеца 4 дни след смъртта на наследодателката му, което също сита за нарушение направилата за извършване на банкови операции от титуляря на банковата сметка.

Счита иска за неоснователен.

Прави доказателствени искания за индивидуализиране от ищите на болногледачите и за допускане на експертиза.

В съдебно заседание по делото ищите чрез процесуалния си представител поддържат иска.

В съдебно заседание по делото ответникът чрез процесуалния си представител оспорва иска.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните съобразно изискванията на чл. 235 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От приетото с исковата молба копие от акт за смърт се установява, че Л. К. В. с ЕГН 4212156398 е починала на 06.02.2020 г. в гр. София.

От приетото като доказателство по делото удостоверение изх. № 306/10.02.2020

г., издадено от СО, район Сердика се установява, че след смъртта си същата е оставила за единствени законни наследници децата си - ишците Д. А. М. и М. А. М..

По делото не е спорно наличието на правоотношение между наследодателката на ишците Л. К. В. и банката, а за установяване на същото с отговора на исковата молба е представен и прието като доказателство договор от 20.06.2005 г. между банката и Л. К. В. с ЕГН 4212156398 за откриване на разплащателна сметка, договор от същата дата за издаване и обслужване на дебитна карта и искане от 28.05.2019 г. за предоставяне на наследодателката на ишците на отдалечен достъп за ползване на банкови услуги, включително и да извършва банкови преводи по интернет.

В открито съдебно заседание по делото е представено и е прието копие на кредитното досие, от което е видно, че има наличие на общите условия за ползване на дебитна карта, като във въпросното споразумение от 2019 г. има прикачени общите условия за ползване на въпросната карта, от които е видно от VI от същите, т. X и XI какви са отговорностите на картодържателя и как следва да съхранява документа.

По делото на л. 90 е прието и генерално пълномощно издадено от наследодателката на ишците на ишцата Р. М., с рег. № 2626/08.08.2019 по описа на нот. В. П. с рег. № 206 и район на действие СРС.

От приетото като доказателство по делото представено с исковата молба писмо изх. № 16-10-00766/1/27.04.2020 г. се установява, че ишците са оспорили транзакции с банковата карта, но оспорванията не са уважени от банката, тъй като след проверка се установило, че транзакциите били извършени от лице което физически е разполагало с банковата карта, тъй като данните са прочетени от чипа на картата.

Ответникът е приел, че ако оспорените операции действително не са били извършени от Л. В., то от нейна страна не са били спазени задълженията й по чл.75 от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС), съгласно който ползвателят на платежни услуги има следните задължения след получаване на платежния инструмент:

- да използва платежния инструмент в съответствие с условията за неговото издаване и използване (чл. 75, т. 1 от ЗПУПС), част от които са посочените в чл. 61.1 от Общите условия, където е регламентирано, че клиентът се задължава да пази картата и да я ползва само лично.

- да предприеме всички разумни действия за запазване на персонализираните средства за сигурност на картата (ПИН-код), включително да не записва каквато и да е информация за тези характеристики върху платежния инструмент и да не съхранява такава информация заедно с платежния инструмент (чл. 75, т. 3 от ЗПУПС).

С оглед на изложеното е отхвърлил оспорванията.

От приетото като доказателство по делото съдебно удостоверение се установява,

че по НОХД № 547/2022 г. по описа на СГС, НО, 1 състав, досъдебно производство № 15026/2020 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр.пр. № 906/2020 г. по описа на СГП е одобрено споразумение между прокурор Р. С. при СГП, от една страна и адв. Н. Т. от САК /защитник на обвиняемата А. С. А./ и обвиняемата А. С. А., от друга страна за прекратяване на наказателното производство, като обвиняемата А. С. А. се признава за виновна в извършване на престъпление по чл. 249, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК, а именно за това, че в периода от 26.01.2020 г. до 04.02.2020 г. в гр. София, при условията на продължавано престъпление - с две или повече деяния, а именно с 85 /осемдесет и пет/ деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, използвала 85 /осемдесет и пет/ пъти данни от платежен инструмент - международна дебитна карта „Мастъркард” с № ****, издадена от банка "ДСК" АД, с титуляр Л. К. В., без съгласието ѝ, като изтеглила от разплащателната банкова сметка на В. с ***** на банка "ДСК" АД паричната сума в общ размер на 16 910,29 /шестнадесет хиляди деветстотин и десет лева и двадесет и девет стотинки/. За престъплението, за което обвиняемата А. С. А. се е признала за виновна страните са се споразумели да ѝ бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено за изпитателен срок от 3 /три/ години.

По делото на л. 115 и сл. е приложено писмо от 11.07.2022 г. и е прието в открито съдебно заседание от 06.10.2022 г. като доказателство и копие от протокола от открито съдебно заседание по наказателното дело, от които е видно че в споразумението са описани поотделно и всички 85 деяния за които подсъдимата е призната за виновна.

В открито съдебно заседание от 27.06.2021 г. процесуалния представител на ответника признава, че посочените в споразуменията 85 банкови операции съвпадат с процесни, описани в исковата молба, поради което и с определение от същото открито съдебно заседание е прието за безспорно установено и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните, че тегленето на пари - предмет на разглеждане на НОХД № 547/2022 г., по описа на СГС, НО, 1 състав, съвпадат със сумите претендирани по настоящото дело.

С решение № 108 от 05.07.2022 г. по н.д. № 373/2022 по описа на ВКС, I НО е оставено без уважение искането на главния прокурор за възобновяване на НОХД № 547/2022 г., по описа на СГС, НО, 1 състав. Решението е прието като доказателство по делото.

От заключението на вещото лице по допуснатата СТЕ, изслушано по делото, което настоящият съдебен състав кредитира като обективно, безпротоворечиво и добросъвестно дадено се установява, че има преводи наредени с електронно банкиране

от сметката на наследодателката към сметките на ищцата общо за 9940 лв. в периода 10.06.2019-30.01.2020, както и един превод за сумата от 147 000 лв. към ищеца, който е извършен на 10.2.2020 г. т.е. след смъртта на ищцата.

Вещото лице е установило и, че съгласно проведеният анализ на информацията, съхранена при ответника, е налице извършвани редовни операции, с изключение на тегления и постъпления от пенсии, преди твърдения период 26.01.2020 - 05.02.2020 г., а именно като общия размер на преведените суми възлиза на 25991,80 лв.

От заключението на вещото лице по допуснатата допълнителна СТЕ, изслушано по делото, което настоящият съдебен състав кредитира като обективно, безпротворечиво и добросъвестно дадено се установява, че на 30.01.2020 г. в влизано в акаунта на починалата за 11 минутна сесия, при която в началото потребителят е генерирал отчет за движението по сметката, който се е визуализирал на екрана. В открито съдебно заседание вещото лице уточнява, че IP адреса *** от който е иницирано банкирането е на доставчик с адреса от Канада, Стратфорд, доставчик „фирма“.

От показанията на свидетелката М. А. П., които настоящият съдебен състав кредитора като обективни, безпротиворечиви и добросъвестно дадени се установява, че наследодателката на ищите Л. В. била женена за първи братовчед на майката на свидетелката. Свидетелката и лелята на ищите били близки и свидетелката я посещавала докато била болна поне веднъж седмично. През 2016 г. наследодателката на ищите получила инсулт, а през 2019 г. била оперирана от рак и била на легло през почти цялото време. Племенницата ѝ Деси наела жена от фирма, която денонощно полагала грижи, но и свидетелката помагала. Лелята на ищите била на легло и ставала единствено на количка, за да гледа телевизия. Не можела да се движи сама и да излиза извън жилището, не можела да ходи сама, не можела да посещава „МОЛ“, да пазарува, да посещава бензиностанции. След инсулта 2016 г., наследодателката на ищите имала парализа на едната ръка, а след операцията ѝ през април 2019 г. ръката била напълно парализирана. След операцията през април 2019 г. наследодателката на ищите се движела само с придружител на количка. Свидетелката знае, че племенницата ѝ плащала сметките, но жената, която полагаше грижи за нея ходела да купува храна. Свидетелката не знае с какви пари е купувала храна. Не ми е споменавала другата жена, че картата е в болногледачката -титуляр. Болногледачката която основно полагала грижи за лелята на ищцата била денонощно в апартамента. Свидетелката виждала два пъти внучката на детегледачката в апартамента, но не знае дали ѝ е бил предоставен ключ от него. Свидетелката не знае къде наследодателката на ищите е съхранявала ПИН кода за банковата с карта нито дали го е предоставяла на болногледачката или внучката ѝ.

Свидетелката разбрала за проблеми с банковата карта на наследодателката на

ищите на погребението ѝ от втората жена, която помагала, като полагала грижи за лелята на ищите като оплакването било, че внучката на жената, която основно полагала грижи за наследодателката на ищите е теглила пари от банковата карта.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

В тежест на ищеца по иска с пр.осн. чл.79 от ЗПУПТ е да докаже наличието на правоотношение между наследодателката на ищите и ответника, извършването на банковите операции.

В тежест на ответника е да докаже нарушения на реда на ползване на банковата карта от наследодателката на ищите, които изключват отговорността му.

Предпоставка за уважаване на иска е доказването на неразрешена транзакция

По делото се установи, че ищите са имали достъп до банковата сметка на наследодателката си, на 30.01.2020 г. е извършена справка за движението по банковата сметка от адрес от Канада, а и след смъртта на наследодателката е нареден банков превод от сметката в полза на ищеца. От същото може да се направи извод, че наследодателката на ищите е споделила данните, необходими за ползването на електронно банкиране с трети лица.

По делото се установи, че ищцата е била с парализирана ръка, трудно подвижна, не е можела да се обслужва, което е налагало в продължителен период от време за нея да се полагат грижи.

Установи се че пенсията ѝ е била получавана по банковата карта, като и че от сметката са извършвани комунални плащания.

Не се установи при извършването на процесните плащания да е извършено с подправен документ, не се събраха доказателства банката да е била уведомена за здравословното състояние на наследодателката на ищите, поради което и следва да се приеме, че операциите са извършени от лице, което е разполагало с банковата карта и ПИН кода, транзакциите се явяват разрешени.

В чл. 49, ал. 2 от Общите условия (л.88) е предвидена възможност банката да блокира карта при съмнение за неразрешена употреба на картата или употреба на картата с цел измама, но същото не е задължение на банката-издател, а само възможност.

Предвид липсата на уведомление за здравословното състояние на наследодателката на ищцата и извършването на плащанията с физически налична карта ПИН код банката и банката не е имала основание да се съмнява в редовността на платежните операции. Предвид невъзможността на наследодателката да се придвижва сама и да се обслужва с оглед частичната си парализа и напредналото си онкологично заболяване е логично да се предположи, е наследодателката на ищите не е могла или

не е искала да изпълни задълженията си по чл. 75, т. 3 от ЗПИПУ като опази в тайна ПИН кода на платежната карта която е била необходима за закупуване на стоки и плащане на сметки за задоволяване на ежедневните ѝ нужди.

Предвид на изложеното настоящият съдебен състав намира иска за неоснователен.

С оглед неоснователността на главния иск се явява неоснователен и иска за присъждане на обезщетение за забава.

С оглед изхода на делото и направеното искане на ищците не се следват направените по делото разноски.

Ответникът не е претендирал разноски, поради което и не му се присъждат такива.

Водим от изложеното Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с пр. осн. чл. 79 от ЗПУПС предявен от Д. А. М., с ЕГН *****, постоянен адрес /населено място/ и М. А. М., с ЕГН *****, постоянен адрес /населено място/, двамата чрез адв. Ж. Н. Н. от САК; Адрес за призовки и съобщения: /населено място/ чрез адв. Ж. Н. Н. от САК, ***** против "фирма" АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/ за осъждане ответника за заплати на ищците сумата от по 5000 лв. главница неразрешените транзакции по банкова сметка BG78STSA*****за всеки ищец като част от пълния размер от по 12169.97 лв. като неоснователни.

ОТХВЪРЛЯ иска с пр. осн. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД предявен от Д. А. М., с ЕГН *****, постоянен адрес /населено място/ и М. А. М., с ЕГН *****, постоянен адрес /населено място/, двамата чрез адв. Ж. Н. Н. от САК; Адрес за призовки и съобщения: /населено място/ чрез адв. Ж. Н. Н. от САК, ***** против "фирма" АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/ за осъждане ответника за заплати на ищците сумата от по 725,06 лв. обезщетение за забава за периода 14.02.2020-19.07.2021 г. за всеки ищец като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред СГС в двуседмичен срок от връчване на съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____